

Teokratická vláda v Íránu je neustále v kosmické válce.

„Život je víra a zápas.“ Prohlásil ajatolláh Chomejní. (zdroj M. Juergensmeyer: Teror v mysli boží, str. 191)

1. Revoluční gardy v Íránu mají 3 cíle:

- Wyvážet šíitskou verzi islámu
- Zničit stát Izrael
- Podporovat šíitské milice v regionu (vojenská přítomnost gardistů)

V Libanonu podporují Hizballáh.

V Jemenu podporují Húsie.

V Pásmu Gazy hnutí Hamás (utlumení finanční podpory po arabském jaru):

2. Co jiného skupiny spojuje?

jsou implicitně americké. Když ajatolláh Chomejní vyjmenoval „satanské“ síly usilující o zničení islámu, zahrnul mezi ně nejen Židy, ale i dokonce ještě „satanštější“ lidi ze Západu, především špičkové manažery nadnárodních společností „bez náboženské víry“, kteří na islám pohlížejí jako na „hlavní překážku na cestě své materialistické ctižádosti a významné ohrožení své politické moci“;⁵⁶ ajatolláh také prohlásil, že „všechny problémy Íránu“ vznikly v důsledku proradnosti „cizích kolonialistů“.⁵⁷ Při další příležitosti propojil politické, osobní a duchovní otázky v jediném zobecnění týkajícím se kosmického nepřítele – kterým je západní kolonialismus – a „černé a děsivé budoucnosti“, již podle něho „kolonialističtí agenti, kéž je Bůh všechny zavrhne,“ určili islámu a muslimskému lidu.⁵⁸

Proces satanizace jako spouštěč teroru a terorismu:

Stupně symbolického zmocnění

1. Svět je v nepořádku. Na počátku procesu bývají skutečné problémy: izraelská okupace Palestiny, korupce sekulárních vlád v Egyptě a v Indii, americká vojenská přítomnost na Blízkém východě nebo podpora, již Spojené státy poskytují saúdsko-

arabskému režimu, diskreditace tradičních hodnot a odlidštění moderních společností v Japonsku a ve Spojených státech. Většina lidí se s takovými situacemi dokáže nějak vyrovnat, jiní se proti nim bouří, politicky i kulturně, a jen někteří lidé je berou natolik smrtelně vážně, že je považují za symptomy toho, že se světem je něco zásadního v nepořádku. A tito „jen někteří“ pak přistupují k šířícím se kulturám násilí.

2. Obvyklá řešení jsou předem vyloučena. Většina lidí, kterým leží současná neradostná situace na srdci tolik, že se ji snaží změnit, se zapojuje do politických nebo sociálních hnutí, která někdy uspějí a jindy nikoli. V každém případě se však nevzdávají naděje, že žádoucích změn nakonec bude možné dosáhnout obvyklými prostředky: bude nutné zvolit si nové politické představitele, prosadit změny uplatňovaných politických linií a získat veřejnou podporu. Ti, kdo se angažují v kulturách násilí, však soudí, že běžnými prostředky žádného podstatného zlepšení dosáhnout nelze. Pocit marnosti nad světem, který je obklopuje, zakoušejí v podobě neustále hrozícího osobního selhání a nesmyslnosti vlastní existence.
3. Satanizace a kosmická válka. Pro lidi pohybující se v kulturách násilí, kteří zakoušejí jak zoufalství, tak i odpor proti tomu, co považují za bezvýchodnou situaci, poskytuje řešení náboženství, a tímto řešením je kosmická válka. Jakmile jsou odpůrci satanizováni a označováni za „síly zla“ nebo „pekelné staré mládence v černém kabátě“, svět začíná dávat smysl. Ti, kdo zakoušejí utlačování, už nyní chápou důvody svého pokoření i to, kdo za jejich tísnivou situaci nese odpovědnost. Snad vůbec nejdůležitější však je, že zakoušejí vzrušení a naději pramenící z vědomí, že v zápase nadpřirozených rozměrů stojí Bůh na jejich straně a navzdory všem dokladům, z nichž zdánlivě vyplývá opak, bude na konci jejich vítězství.
4. Symbolické akty moci. Posledním stupněm je veřejné představení aktů, jež symbolicky ukazují hloubku probíhajícího zápasu a moc, o níž ti, kdo se pohybují v kulturách násilí, soudí, že jí disponují. K takovým veřejným představením patří i svolávání soukromých shromáždění nebo veřejných demonstrací, vydávání časopisů, knih a pořádání událostí určených veřejným sdělovacím prostředkům, kdy je pokořován kosmický protivník či jsou okázale předváděny zbraně ve snaze prokázat svou vojenskou sílu, budují se systémy komunikace i organizace

a vytvářejí se alternativní vlády se soudy a kabinetními ministry i sociálními službami. Ve zvláště intenzivních okamžicích se mohou ti, kdo se pohybují v kulturách násilí a mají zájem symbolicky vyjádřit svou moc, rozhodnout pro nějakou výbušnou událost (teroristický útok), a to buď jako ojedinělý případ, anebo jako součást trvalého stavu partyzánské války.

Satanizace je tedy součástí obecnější struktury chování, kdy se lidé zoufale pokoušejí vyznat se ve světě a v nějaké míře ho ovládnout. Podnikání teroristických útoků je jedním z mnoha způsobů, jak jejich pachatelé symbolicky vyjadřují svou moc a získávají jistou míru důstojnosti osobního života. Ti, kdo se pohybují v kulturách násilí a účastní se takových aktů zmocnění (buď třeba jen nepřímo), zakoušejí pocit vzrušení a naděje, že směřování dějin se jednoho dne přece jen obrátí jejich směrem. Podobná veřejná představení moci poskytují cosi jako předtuchu, že vítězství je za dveřmi. Naneštěstí se ovšem často jedná jen o velmi prchavý zážitek. Ještě horší je, že za tento zážitek bývá třeba zaplatit strašlivě vysokou cenu.

(zdroj M. Juergensmeyer: Teror v mysli boží, str. 234-236)

3. Úkol: *Znázorni proces satanizace pomocí komiksu. Co stupeň, to okénko. Vysvětli svými slovy, co si představuješ pod kulturou násilí. Jakou roli by v procesu mohl zastávat iránský teokratický režim?*